

KLESKA POWODZI W POLSCE PRZY- BIERA CORAZ WIEKSZE ROZMIARY

Tysiące domów i setki mostów zniszczonych
powodzią

25 OSÓB ZAGINIONYCH, A 15 WIOSEK ZATOPIONYCH
W POKRZAKOWIE

LONDYN, 3 lipca. — Powódź dokonuje straszliwych szkód w południowej Polsce, jak dotychczas wiadomości nadesłane do tutejszej „Morning Dispatch”.

Przez 300,000 ludzi zostało podwieszonych dachy nad głowami. Tysiące domów i mostów zostało zniszczonych powodzią. Zbiory polne zostały zniszczone, albo poważnie uszkodzone.

NOWE WULKANY NA KONTYNENCIE AMERY- KAŃSKIM POCZYNAJĄ BYĆ CZYNNE

Wygasie wulkan Galeras w Kolumbii i Idaho Mountain wy-
rzucają ogień i lawę

BOGOTA, (Kolumbia), 3 lipca. — Nieczynny od kilku set lat wulkan Galeras położony na wzniesieniu w górach Andach, w południowej części republiki Kolumbii w pobliżu republiki Ekuador, począł nagle wyrzucać olbrzymie ilości żółtego dymu i popiołów, które pokryły całą okolicę najbliższą okolicy. Wydobylające się z krateru wulkanu dymy, zasłaniały widok nadciągającą w wielkiej przestrzeni a buchające w nocy płomienie rozżarzonych grzyw i law z setki mil dokoła. Wydobylające się z krateru popioły, zasypały dwa położone w pobliżu miasta La Florida i Sonaca.

IDAHO FALLS, 3 lipca. — Wygasł od wieków wulkan na górze Idaho Mountain, począł nagle być czynnym po ostatnim trzęsieniu ziemi w południowej Kalifornii.

Jedyni dotychczas w Północnej Ameryce, w północnej Kalifornii, czynny wulkan Mount Lassen zwiększył wielokrotnie swoją czynność.

Odległość pomiędzy wulkanem Mount Lassen i wulkanem Mount Idaho wynosi 100 mil. Wulkan 600 mil i obydwa wulkany prawdopodobnie stoją w pewnym ze sobą związku.

Wulkan Mount Lassen od kilku wieków nieczynny, wznowił swoją działalność przed 20 laty w następstwie trzęsienia ziemi, które zniszczyło miasto San Francisco, podziars, gdy wulkan Mount Idaho powstał na następstwie ostatniego trzęsienia ziemi w południowej Kalifornii.

Grecja się zbliża pospiesznie

ATENY, 3 lipca. — Gen. Pan galos, premier nowego rewolucyjnego rządu ogłosił, że zamówił 100,000 karabinów najnowszej typy i odpowiednią liczbę aeroplanów, aby postawić Grecję pod względem uzbrojenia na poziomie przed wszystkich państwami bałkańskimi i uczynić jej więcej wartościową dla wszystkich sąsiadów.

Francja wraz z Hiszpanią przedłożyła Abd-El-Krimowi ofertę pokojową

PARYŻ, 3 lipca. — Francuskie ministerstwo ogłosiło, iż rząd francuski i hiszpański mieli samar przedłożyć wodziowi powstania marokańskich wspólną ofertę pokojową, dla zakończenia bezowocnej wojny domowej. We francuskiej i hiszpańskiej kołach rządowych nie przyrządzają aby wódz powstańców zgodził się na warunki francusko-hiszpańskie.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Dnia 4-go lipca, 1776 r. do rodziny narodów
wolnych i niepodległych, wszedł naród nowo-
żyty

Dnia 4-go lipca, 1776 r. do rodziny narodów wolnych i niepodległych, wszedł naród nowożyty. Stany Zjednoczone Ameryki Północnej pod wodzą Jerzego Washingtona, dnia tego ogłosiły słynną Deklarację Niepodległości. Przez czyn zbrojny, powstał naród wolny, z wolnych obywateli złożony. Ogłosił zasady nowe. Utrzymał je krwią własną i tych najczystszych, którzy z Polski i Francji do walki o niepodległość na wezwanie z pomocą pospieszyli.

Przeżył naród amerykański okres ciężkie i okresy wielkiej chwały. Wychował i dał światu mężów wielkich, a między nimi prawdziwego Gospodarza Narodu Abrahama Lincoln.

Dal Wilsona, który prawo samostanowienia o sobie wszystkim narodom przestał. Święto dzisiaj obchodzi nie tylko Ameryka. Obchodzi je wszystkie cywilizowane narody, a przedewszystkiem Polska i Francja, które w tym samym okresie co i Stany Zjednoczone, pierwsze konstytucje swoje uchwaliły.

Reguluje z trudnością ludzkość rachunki za wielką wojnę. Powstał ciemny potęg autokratów, które dla siebie pragną wykorzystać krew milionów poległych w imię zasad Wolności i Demokracji.

Głos Stanów Zjednoczonych waży jednak na szali. Niechże więc w momencie obchodu rocznicy urodzin, które dla nas wszystkich nadzieję, że przyszłość i triumf, należy do Demokracji.

Tajemnicze morderstwo kobiety w Clifton N. J.

Strasznie zmasakrowane zwłoki znaleziono w zagajniku,
przykryte gałęziami

PASSAIC, N. J., 3 lipca. — W zagajniku zwanym Bagan w pobliżu Clifton, N. J. znaleziono strasznie zmasakrowane zwłoki kobiety, która według informacji zebranych przez policję poprzedniego wieczoru miała gwałtowną kłótnię ze swym mężem i została postrzelona o opuszczenie wujomowanego pokoju. Małżonkowie opuścili pokój nie zabierając nic ze sobą.

Jedynego poszukiwa do odkrycia mordercy udzielił pan Fr. Fisher zamieszkały 43 Terrace ulica, która widziała młoteczną kobietę walczącą ze sobą o ścianie w zagajniku.

Pani Fisher z nastaniem dnia opowiedziała o tem co widziała

NAJNOWSZE WIADOMOŚCI

BELGRAD, SERBIA
Był następca tronu ustąpił popiełnić samobójstwo.

Był następca serbskiego tronu król Jerzy znajdujący się w zakładzie dla umysłowo chorych dwukrotnie uładował popiełnić samobójstwo. Był następca tronu Jerzy z powodu choroby umysłowej jakichś jęków i myśli jakichś dopuszczał do siebie wujom wstąpił do szpitala, gdzie po chwili zginął. Był następca tronu Jerzy z powodu choroby umysłowej jakichś jęków i myśli jakichś dopuszczał do siebie wujom wstąpił do szpitala, gdzie po chwili zginął.

RYM WŁOCHY
Mógłby ustąpienie włoskiego ministra finansów

Główny sekretarz kurii i prawdy podobnie spowoduje konieczność ustąpienia włoskiego ministra finansów Stefana Goria. Prasa włoska podaje sugestie by premier Mussolini sam odłożył tak ministra finansów. W opozycji kołach włoskich panuje przekonanie, iż rząd Mussoliniego użyczył sobie odroczenia w sprawie kurii i tryby by następnie mógł wywrzeć na bieżące obciążenie wewnętrznych politycznych włoskich.

HONOLULU WYSPY HAWAJSKIE
Amerykańska flota wojenna jedzie do Australii

Po zakończeniu amerykańskiej manewrowi w wyspach amerykańska flota wojenna wyjechała w odwiedziny do wybrzeży Australii, gdzie zabawi przez 40 dni.

Wojna cłowa pomiędzy Polską i Niemcami

Kajetan Morawski za-
stępca Skrzyńskiego

Polska Agencja Telegraficzna.
WARSZAWA, 3 lipca. — Zastępca ministra spraw zagranicznych Skrzyńskiego, który we środę wyjechał do Paryża w drodze do Stanów Zjednoczonych został zastąpiony przez Ligi Narodów, który został powołany do załatwiania wszystkich spraw dotyczących polityki zagranicznej podczas nieobecności ministra Skrzyńskiego.

PO CO JEDZIE SKRZYŃSKI DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH?

Ma omówić trudności napoty-
kane przez Polskę przy
spłacie długów

PARYŻ, 3 lipca. — Berliński korespondent paryski „Journal” donosi, iż podróż polskiego ministra spraw zagranicznych Skrzyńskiego ma stać w związku z trudnościami napotkanymi przez Polskę w zbywaniu funduszy potrzebnych na spłatę długów należnych Stanom Zjednoczonym.

WARSZAWA, 3 lipca. — Minister Skrzyński, który wyjechał do Stanów Zjednoczonych dla wyłożenia szeregów ujętych w Instytucie Politycznym w Williamstown, Mass., oświadczył przed swym wyjazdem do Stanów Zjednoczonych, że Polska będzie się starać załatwić moralną za pomocą doznanej od Stanów Zjednoczonych podczas wojny swiatoi.

„Cieszę się, że powiedział minister Skrzyński — z okazji że będą mogli poznać osobiste naród amerykański i stosunki tam państwa. Mimo niechęci Stanów Zjednoczonych do angażowania się do spraw europejskich, odgrywać one wielką rolę w polityce międzynarodowej i nie można być dobytym ministrem nie posiadającym osobistej znajomości tego kraju.”

100 TURYSTÓW
ALPEJSKICH GINIE
W ZAWIEJ ŚNIEŻNEJ

WIEDEN, 3 lipca. — Przeszło stu górskich turystów zostało zaskoczonych gwałtowną burzą śnieżną, szalejącą wczoraj w Alpach Szwajcarsko-Salzburskich.

Gdy mieszkańcy miejscowych leśników nie mogli się doczekać powrotu górskich turystów, zorganizowano specjalną wyprawę ratunkową która przetranszowała okoliczne góry. Dotychczas znaleziono siedem trupów.

„Dziwiedzieli znowy warunków klimatycznych obawiając się, iż wszyscy turyści zginęli w podobny sposób.”

DZIEWIĘĆ KOBIET
ZNALEZŁO ŚMIERĆ
W DOLE WAPIENNYM

MELILLA, (Marokko), 3 lipca. Dziewięć kobiet tubylczych znalazło śmierć, a cztery doznało ciężkich porażeń skutkiem upadku do dna napełnionego wapnem.

Zośmiercie znajdujących się w pobliżu po wielkich wystąpkach zdołały uratować cztery kobiety strasznie poparzone. Zwłoki pozostałych wydobyto po długich poszukiwaniach.

Pracownicy Komitetu Im.
Józefa Piłsudskiego

ROZPOCZNIE SIĘ NA DOBRE, ZAMIAST SIĘ ZAKOŃCZYĆ

BERLIN, 3 lipca. — Niemcy z dniem 6-go lipca rozpoczynają prawdziwą wojnę gospodarczą, przy pomocy wszystkich środków — jakie mają do rozporządzenia, jak stwierdza uchwała powzięta przez niemiecką Radę Państwa.

Uchwała niemieckiej rady państwa zapowiada otwarcie wojny gospodarczej na 6 lutego z zastosowaniem specjalnie karnej taryfy wymierzonej przeciw Polsce.

Specjalnie przyjęte cłowe przyszywane Polsce w Niemczech przez Ligi Narodów wygasły z dniem 15-go czerwca. Niemcy starali się zawrzeć z Polską nowy traktat handlowy, ale było to niemożliwe z powodu obowiązującego w Polsce nietylko wysokiego taryfy celnej, na którą się skarżył inni sąsiedzi Polski, jak Czechosłowacja i Austria.

Odpowiedzialność za polską wojnę gospodarczą według wiarygodnych wiadomości, otrzymujących z Polski, poniesie rząd niemiecki, który jak stwierdza powyżej podana depesza, nawet nie próbuje się usprawiedliwić od przyjęcia tej odpowiedzialności. Rząd polski czynił wszystko, co było w jego mocy, aby nie dać powodu do wojny gospodarczej, wykazywał pełną dobrą wolę dla zażegnania sporu gospodarczego. Rząd niemiecki osłabiał zdobył w ostatnim czasie wpływy polityczne z powodu planowanego paktu gwarancyjnego, stara się pokazać Polsce swą siłę i zmusić rząd Polski do zgodzenia się na niekorzystne dla państwa polskiego warunki układanego od kilku miesięcy nowego traktatu handlowego. (P. R.).

ANGLIA ZAŻAŁA OD FRANCJI SPŁATY DŁUGÓW WOJENNYCH

Rząd francuski odpowiada, iż musi najpierw załatwić sprawy ze Stanami Zjednoczonymi

SENAT FRANCUSKI
ZATWIERDZA PLANY
WOJENNE W MARROKO

Dotychczasowe straty francuskie wyniosły 400 zabitych i kilkanaście rannych

PARYŻ, 3 lipca. — Senat francuski, uchwalił wotum ufności dla rządu premiera Painlevégo, w sprawie planowanych na większą skalę działań wojennych przeciw powstałom marokańskim. Parlament uchwalił wotum zaufania po przemówieniu premiera, który wyjaśnił, że sytuacja w Maroku jest tego rodzaju, że powstanie nie nastąpi ani odpowiednio rozuczajając się i łagodność Francji pożądaną za jej słabość. Jedyną rozumną drogą wyjścia z przysiężonej sytuacji marokańskiej jest wojna, odwołanie powstania, a nie dyplomacja, kierowana przez bieżące wielkie agitatorów moskiewskich.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

BERLIN, 3 lipca. — Węgierskie władze polityczne szumły w zarodek spisek dla wywołania bolszewickiej rewolucji na Węgrzech, kierowany przez bieżące wielkie agitatorów moskiewskich.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

Według zeznań aresztowanych spiskowców zorganizowanych w „grupe terrorystyczną” mieli wywołać rewolucję przez napad na gmachy rządowe w calet państwowej i przez to dać hasło proletariatu do chwycenia za broń i obalenia zleniawionego rządu.

Przywódcą nowej węgierskiej partii socjalistycznej St. Vaghi 30-go zwolenników, a między innymi 4 kobiety zostały aresztowane i osadzone w więzieniu dla przestępców politycznych.

TRZEJ MUSZKIETEROWIE

ALEKSANDER DUMAS — POWIEŚĆ HISTORYCZNA Z XVII WIEKU

(Ciąg dalszy).

— Od nas? — zapytał trzej muskietierowie ze zdziwieniem.

— To ty, Aramis, przysłałeś mi może to wino? — spytał Atos.

— Nie, nie posyłałem. Może Portos uczynił mi z tego prezent?

— Nie mu nie posyłałem. Chyba Atos...

— Ja również nie o tem nie wiem.

— Jeśli więc nie pochodzi ono od was — rzekł d'Artagnan, — to w każdym razie od waszego oberzysty.

— Od naszego oberzysty?

— Tak jest, od waszego oberzysty, Godeau, tytułującego się oberzystą panów muskietierów.

— Na honor! nie przeszkadza nam to, by je wypić, bez względu, skąd ono pochodzi — oświadczył Portos. — Jeżeli jest dobre, napijemy się z ochotą.

— Jestem innego zdania — przerwał Atos. — Nie należy pić wina, które pochodzi z niewiadomego źródła.

— Masz słuszność, Atosie rzekł d'Artagnan. — Węsz żaden z was nie dał polecenia oberzysce Godeau, aby mi przysłała to wino?

— Nie. I skąd ci to przyszło twierdzić, jakoby miało być ono przez nas przysłane?

— Oto list — rzekł d'Artagnan, podając papier przyściółcom.

— To nie jego pismo — odezwał się Atos. — Znam je dobrze, bo przed wyjazdem, załatwiając, z nim nasze wspólne rachunki, miałem możność je poznać.

— List ten jest sfałszowany — oświadczył Portos. — Nie byliśmy wcale zamknięci w areszcie.

— D'Artagnanie — rzekł Aramis, — to nam wyrzucił, — czyż mogłeś naprawdę przypuścić, abyśmy się aż na taką awanturę narazić byli w stanie?

— D'Artagnan zbladł, i zimny dreszcz przebiegł mu ciałem.

— Co ci jest, przyjacielu? — zapytał Atos, kładąc mu rękę na ramieniu...

— Zbladłeś... przerażasz mnie...

Tylko w wyjątkowych wypadkach Atos przemawiał do niego tak kłiwie.

— Chodźcie! chodźcie! przedkro, drodzy przyjaciele! — wołał d'Artagnan. — Straszne mam podejrzenie... Czyżby to zno wo zemsta tej kobiety?...

Na te słowa Atos zaciął się pięścią.

D'Artagnan pobił go obojętnie kan tynic, a za nim pospieszyli trzej muskietierowie i obaj gwardziści.

Zaledwie weszli do sali stołowej, d'Artagnan ujrzał leżące na ziemi i wiążące się w strasznych męczarniach Brisemonta. Planchet i Fourreau, obaj śmiertelnie blado, usiłowali nieść mu ratunek. Ale było widoczne, że żadna pomoc nie zda się tu już na nic: twarz nieszczęśliwego była wykrzywiona śmiertelnymi skurczami.

— Ach! — zawołał umierający, spozstrzegawszy d'Artagnana, — (o niegodziwie! Darowałeś mi pan życie, aby mnie następnie otrąć...)

— Ja miałbym to uczynić? — zakrzyknął d'Artagnan. — Co mówisz, nieszczęśliwy człowiecze?!

— Mówię, że to pan dałeś mi tego wino... mówię, że kazałeś mi je pan wypić... mówię, że przagnęło się pan na mnie zemścić... Uważam to za niegodziwość!...

— Nie mów tak, Brisemontie! — prze konywał d'Artagnan, — nie wierz temu! błagam cię, zaklinam...

Och! jest jeszcze Bóg na niebie! On cię ukarze! Boże mój, spraw, aby i on tak kiedyś cierpiał, jak ja cierpię w tej chwili!

— Przysięgam ci na Ewangelię — wołał d'Artagnan, pochylając się nad umierającym, — przysięgam ci, że nie wiedziałem wcale, iż wino to było zatrute... Przysięgam ci, że miałem zamiar wypić je tak samo, jak ty.

— Nie wierzę! — odpowiadał zółtniejący, wciąż się w boleściach, i po chwili skonał wśród strasznych męczarni.

— To okropne! — szeptał Atos, podczas gdy Portos took flaszki, a Aramis wy dawał spóźnione nieco polecenie, by sprawdzone spowiadania.

— Och, mój przyjacielu! — rzekł d'Artagnan, — jeszcze raz ocaliłeś mi życie... i nie tylko mnie, bo również i tym oto towarzyskom moim. Panowie! — mówił dalej, zwracając się do obu gwardzi-

stów, — proszę was bardzo, abyscie to, co się tu stało, zachowali w tajemnicy; w spra wie tę wieszane są potężne osobistości, więc rozgłoszenie o tem spowodowałoby na gło na nasze głowy nieszczytne następstwa!

— Ach, panie! — jęknął Planchet, obumierający z trzęsienia. — Ach, panie! tylko przypadkiem uniknąłem niebezpieczeństwa!

— Jakto, hullaż? — zawołał d'Artagnan, — więc i ty chciałeś się napić mojego wina?

— Chciałem wypić maleńki kieliszek, panie, za zdrowie króla... i byłbym to uczynił, gdyby Fourreau nie był mi powiedział, że nie wolno.

— Wszyscyście chcieli go ślad wypra wie, aby się samemu napić — przyznał się Fourreau, szcękając zębami z przerażenia.

— Wobec tego, co się stało — rzekł d'Artagnan, zwracając się do gwardziści, — pomnijcie panowie, że uczta nasza mu siabła się nader smutno zakończyć. Proszę więc, racie mi wybaczyć, i oddolmy nasze zebranie na inny dzień.

— Obaj gwardziści z tą uprzejmością przyjęli usprawiedliwienie d'Artagnana i poze gnali go, by swoją obecnością nie krępować ścisłego przyjacielskiego kółka.

Skoło czterech przyjaciół pozostał bez świadków, spojrzeli po sobie wzrokiem, który dowodził, że pojmują całą grozę położenia.

— Przedewszystkiem wydźwignij z tego pokoju — odezwał się Atos. — Niedobra to kompania z człowiekiem, który umarł, i to jeszcze gwałtowną śmiercią.

— Planchet! — rzekł d'Artagnan, — zołpujcie się z lokami tego nieboraka. Niechaj je pochowają w poświęconej ziemi. Co prawda, popełnił zbrodnię, ale odpuść mu to.

— Czterech przyjaciół wyszli z pokoju, pozostawiając Planchetowi i Fourreau w trud oddania ostatniej posługi Brisemontowi.

Oberzysta dał im inny pokój, poczem przyniesiono im jajka, ugotowane na mięk ko; czyste wody zaczerpnął sam Atos wprost ze studni. Podczas posiłku w kilku słowach wtajemniczono w sprawę Portosa i Aramis.

— Widzisz więc, drogi przyjacielu — rzekł d'Artagnan do Atosa: — jak ci mógł wem, iż się to walka na śmierć i życie.

Atos skinął głową.

— Tak, tak! — odpowiedział — widzę to dobrze. Sądziłeś więc bez zastrzeżeń, że to ona?

— Jestem tego pewny.

— Co do mnie, przyznam ci się, że wątpię jeszcze.

— A ten kwiat lilii na ramieniu?

— Być może, że jest to Angelika, która dopuściła się we Fracji jakiegoś zbrodni, i zato w ten sposób ją napiętnowano.

— Zaręczam ci, Atosie, że to jest nieko inny, lecz twoja żona — powtarzał d'Artagnan, — przypominaj sobie, że rysopis zgadza się zupełnie.

— Byłem wszakże pewny, że tamta nie żyje; powiesiłem ją przecież tak do brze, że trudno przypuścić, aby mogła się uratować.

— D'Artagnan powłapięjąco potrząsnął głową.

— Ale ostatecznie co teraz czynię? — zapytał.

— Fakt jest, że ciekło żyć w ten sposób, z mieczem, zawieszonym ciągle nad głową — odpowiedział Atos, — i trzeba koniecz nie znaleźć jakiś wyjście z tego położe nia.

— Ale jakie?

— Posłuchaj! Musisz ją odsukać i rozmówić się z nią stanowczo. Powiesz jej: pokój albo wojna! I dasz szlachetnie słowo, że nigdy nie powiesz o niej nie zło go, że nigdy nie przeciw niej nie przedsię wiesz. A ona wzaniam niech ci przyrzeknie, że zaniecha wszelkich przeciw lo bie kłótni. Gdyby zaś nie chciała się na to zgodzić, możesz jej zagrozić, że pójdziesz do kancelarii, wręczysz do króla sa mego, że sprawdziś karta, podburzysz przeciwko niej dwór, że ogłoszisz powszech nie, iż jest napiętnowana, i doprowadzisz do pościgu ciemnej jej przed sądy. Gdy by zaś sądy ją uwolniły, to możesz jej za grozić pod słowem szlachetkiem, że zabie rzesz ją przy pierwszym lepszym spotkaniu w jakimkolwiek zaułku Paryża... że za bajesz ją, jak psa wściekłego.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

LISTY DO REDAKCJI

W rubryce niniejszej będziemy umieszczali Głosy Czytelników "Nowego Świata".

W sprawach politycznych i w sprawach społecznych, w sprawach wielkich i małych z życia codziennego, każdy z naszych czytelników i czytelnicek może napisać list do redakcji, który o ile będzie odpowiadał warunkom redakcyjnym, zostanie umieszczony.

1. List ma być krótki i zwięzły, nie więcej niż trzydzieści wierszy jednosłupowego druku.

2. List musi być pisany na jednej stronie papieru, atramentem i czytelnie.

3. Tytko głosy omawiające kwestie publiczne będą uwzględniane. Z kwestiami osobistej natury pójdą do kosza.

4. Ton listów do redakcji musi być umiarkowany. Wszelkie ostre wyrażenia i drastyczne słowa, są wykluczone.

Stanowiony Redaktorze:

Juz nie jeden raz chciałem poru szyć kwestię Teatru, tego ważnego czynnika kulturalnego w każdym społeczeństwie. Wobec zawiadomienia p. L. Kowalskiego, że na jesień rozpocznie pro wadzenie Teatru Ludowego, po zwole się na kilka słów w po zycznym Waszym piśmie.

Znam p. Kowalskiego już 20 lat od pierwszego jego występu w sztuce "Złoty", którą wywodził Tow. Dram. im. Al. Fredry i Tow. Krakowski. Od pierwszego chwili wstąpienia jego do powyż szego Tow. Dram. umiał on tak zagrać wszystkich do pracy, tyle włożył tam ducha i zna jomości rzeczy, że zwrócił na siebie ogólną uwagę. Wiele pomógł mi w tym kierunku p. Leon Seifczyk i Grzegorz Kokoszka.

Siedziałem dłużej prac p. Kowalskiego i muszę się przyznać, iż niejednemu raz podziwiałem jego silną naturę i upór, z którym ha mał lody i budował Sztukę Polo ska na obojętności. I wiele pięknych chwili przeżyliśmy na jego przedstawieniach. Po 2-letniej nieobecności wrócił do New York w marcu by być świadkiem wprost niezrozumiałego dla mnie obojętności tułuszej Polo.

nij wobec Teatru Polskiego, który rozstrząsał przyczyny tego niepowodzenia, natomiast murem, by coś podobnego się nie pow tórzyło. Many prawo wymagać od Dyrektora Teatru, by szuku był grane dobrze, a jednocześnie musiny pamiętać, że Teatr bez naszej pomocy utrzymać się nie potrafi. I ani p. Kowalski, ani 5 takich, nie nie poradzą, jeśli cały ogół nie weźmie sobie do serca i za obowiązek utrzyma nie Teatr. Okładając p. Kowal skiego, że będzie prowadził Teatr samodzielnie, powinniśmy przyjąć z uznaniem i dać mu otuchy a jeśli możliwe w jakiś sposób po mości finansowo, bo wiem z do świadczenia, że w innych krajach Teatr są Subsdyjowane przez rząd lub społeczeństwo. Sam nie jestem bogaty ale gdyby przy szło do czegoś konkretnego, zło że kilkadziesiąt dolarów na oltarz sztuki.

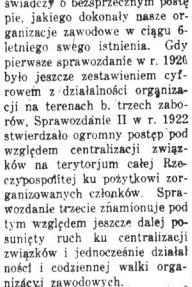
W nadziei, że myśli może zosta nie w jakiś sposób omówioną obszerniej i szczerze, życzę panu Kowalskiemu powodzenia w je go pracy.

Kreślę się z pozowaniem,
K. Rosicki.

RUCH ZAWODOWY W POLSCE

Sprawozdanie komisji centralnej Związków Zawodowców z działalności i stanu Związków Zawodowców w Polsce w latach 1922, 1923 i 1924

Komisja Centralna Związków Zawodowców na Kongres, który odbył się w dniach od 11 do 14 czerwca 1925 g. wydała (trzęcie z kole) Sprawozdanie ze swej działalności w wymienionym tryzletnim okresie. Zarówno ze wnętrze, jak pod względem tre ści, sprawozdanie to chlubi się świadectwem o bezaprobacyjnym poście pie, jakiego dokonały nasze or ganizacje zawodowe w ciągu 6-letniego swego istnienia. Gdy pierwsze sprawozdanie w r. 1922 było jeszcze zestawieniem cyf rowym z działalności organizacji na terenach b. trzech zaborów, Sprawozdanie II w r. 1922 stwierdzało ogromny postęp pod względem centralizacji Związków na terytorium całej Rzeczypospolitej, jak pod względem trze ci organizacyjnych członków. Sprawo zdanie trzecie zamieszczone pod tym względem jeszcze dalej po suniętych ruchach centralizacji związków i jednocześnie działal ności i codziennej walki organizacyjnej zawodowej.

W Stanach Zjednoczonych zacyta ną obecnie przez wojnę za korniecia się trzymać i teni kongresmanów lub senatorów, zgromadzić podług planowania tych ważnych urzędów, najmniej ogólnie pojętą o śmierci awantury meżowej miały. Rycina powoła na przedstawia pania Edith N. Rogers, wdowę po kongresmanie John Jacob Rogers, która została wybrana na miejsce zmarłego męża.

Sprawozdanie Komisji dzieli się na dwie części: pierwsza o mawia działalność samej Kom isji Centralnej, druga obrazuje w cyfrach stan i rozwój związków. Przejrzystość i ułaskawienie po pierwsze, jak i drugiej części, pozwala doskonale zorientować się w ogromie dokonanej pracy.

W porównaniu ze sprawozda niem z r. 1922 już na pierwszy rzut oka daje się zauważyć, iż Komisja w minionym okresie rozwinięcia zadbanie do tej po ry dziedziny działalności, jak sprawa wychodząca robotniczo go, oraz sprawa organizacji mł dzieży przy Związkach. Specjal nie ciekawe są rozdziały, mówią ce o udziale Komisji w akcjach zarobkowych i strajkach: zad na ważniejszą akcją zarobkową w administracji i 98.8 proc. udziału Komisji Centralnej, a w okresie największego napięcia inflacji pieniężnej, Komisja Cen tralna była inicjatorką najpo ważniejszych, obejmujących ca ły kraj, walk zawodowych.

Równie obszernie i szczegóło wo, z podaniem uchwał Komisji Centralnej, memorandum itp. — Sprawozdanie omawia walkę Kom isji o utrzymanie zdobyczy so cjalnych, akcje przeciwko prze robowi i o uruchomienie przemysłu, wreszcie walkę o wolność koalicji i strajków. Obszernie również Sprawozdanie omawia stosunki międzynarodowe Kom isji, stosunki Komisji Centralnej z partiami politycznymi, obec ni z związkami i zrzeszeniami spółdzielczymi.

W drugiej części sprawozda nia Komisja zaznajałama przede wszystkim z postępek pod względem centralizacji związków: gdy w r. 1919 było zrzeszo nych w Komisji 7 związków centralnych, 31 dzielnicowych i 29 lokalnych, czyli razem 67 związków, to w r. 1924 było w Komisji 21 związków central nych, 6 dzielnicowych i 4 lokal ne — razem 31 związków. Zatem centralizacja poszła przedewsz ystkiem w kierunku łączenia lo kalnych i dzielnicowych związków w organizacje centralne.

Stan liczebny związków w mi nionym okresie znacznie się zmniejszył, albowiem w porów naniu do roku 1921, kiedy Związek Stowarzyszeń Zawodowców liczył 455,000 członków, w r.

Wesoła myśl

jest oznaką dobrego trawienia; jeśli masz regularne oddawanie, przyzwyczajanie pokarmów znacząco do dobrej drożki.

SEVERA'S BALZOL

Jest wzmacniaczem narządów trawienia; jest on środkiem wmaoc niającym przy wszelkich zaburzeniach i nieprawidłowościach. Zdobawie lekarstwo na najwznowe zatwardzenie.

Cena 60 i 85 centów. Ządajcie go w aptekach.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA

1924 organizacje zrzeszone w Komisji Centralnej liczyły 300.000 członków. Spadek stanu li czebnego Związku wynosił ogół em 30 proc. w stosunku do r. 1921, natomiast wzrosła liczba oddziałów związkowych, w po równaniu do r. 1921, co świad czy o rozszerzeniu podstaw orga nizacyjnych Związków. Obszer nie Sprawozdanie omawia ruch członków Związków w bardzo ciekawej tabeli, obrazującej roz wój tych stosunków w ciągu lat 1921—1924. To znaczne zmniejsze nie się liczby członków, tu maczy się kryzysiem i ogromnem bezrobociem.

O postępie, jaki organizacje za wiodły uczyniły w ciągu ostat niego trzylecia pod względem administracyjno-organizacyjnym — mówi wyrażnie tablica przed stawiająca płatność członków w związkach w latach 1922—1923 —1924. Przeciętna płatność jed nego członka w roku we wszyst kich związkach wynosiła w r. 1922 — 7.7 wkładów miesięcz nych, w r. 1923 — 8.3, w r. 1924 — 8.6 wkładów miesięcznych. Bardzo ciekawie zobrazowana sta ła w Sprawozdaniu sytuacja finansowa Związków w r. 1924. W dwóch dużych tabelach za znajmujemy się z dochodami i wydatkami Związków za r. 1924, gdy możliwe się stało ułożenie cyfr w jednostkach pieniężnych, nie ulegających zmianom. Ogół na sumy wpływów do Związków wynosi niepełna 2,300,000 zło tych — ogólna suma wydatków Związków wynosi zgorą 1,600,000 złotych. Na zapomogi orga nizacje zawodowe wydały w r. 1924 — 22.5 proc. ogólnej sumy wydatków, na akcje cenikowe (zarobkowe) 16.7 proc. wydat ków, na administrację 98.8 proc. wydatków. Nadzwyczajnie cieka we i charakterystyczne są cyfry przytoczone w tabeli, ujawnia jące wpływy i wydatki związków w r. 1924 w porównaniu do jed nego członka. Średnio wypłaty na jednego członka we wszyst kich związkach wynosiły 7.59 gr., wydatki 5.1 gr. 30.

Poraz pierwszy w Sprawozda niu K. C. na III Kongres znaj dujemy zestawienie pracy agitacyjnej i oświatowej w Związkach w latach sprawozdawczych, ujęte w specjalnej tabeli. Poza tem w drugiej części Sprawozda nia, znajdujemy dane, dotyczące rozwoju pracy zawodowej. W roku 1924 — 17 związków za wodowych wydawało swoje or gany w łącznym nakładzie oko 1,600,000 egzemplarzy. W spe cjalnym rozdziale Sprawozdanie zaznajałama z walkami zarobko wemi związków w minionym o okresie. Razem związki przepro wadziły w okresie trzyletnim

Wpływ wiosny

Professor, który wychodząc, głowę przez roztargnienie na głowę kapelusza coki:

— Jaki jednak wiosna po trafił wszystkich rozczulić. Na go spojrzę, wszyscy się śmieją.

Pamiętajcie o Komitecie Im. Józefa Piłsudskiego

SKANDYNAWSKO AMERYKAŃSKA LINIA
Wypłynięcie z Nowego Jorku
— GDAŃSK — Gdynia
Przez Kopenhagę.

NASTĘPNE ODJAZDY Z NOWYORKU

UNITED STATES, 7 Lipca

FRIDERIC VILL, 8 Sierpnia

UNITED STATES, 20 Sierpnia

— Obecnie prawo imigracyjne umiarkowane, nawet nie-obywateli amerykańskich oddawanie stażu, kraj, i port, do Stanów Zjednoczonych w trzy tygodnie.

— Skandynawski Kłopot w ta kiej dacie, on kraj, w kilka dni.

— Szczegółowe informacje, takie jak należy, agent lub jedno głośnik.

Scandinavian-American Line

37 Whitehall Street, New York

117 N. Dearborn Street, Chicago

125 E. Third Street, Minneapolis

Następne odjazdy z New Yorku:
Okr. „LITUANIA” 21 Lipca
Okr. „ESTONIA” 11 Sierpnia
Okr. „LITUANIA” 1 Września

WPROST DO GDANSKA

Cala droga wodną na tym samym okręcie: Rodzina mowa na naszych okrętach

3-cia KLASA \$106.50. Tam i napowrót \$180.00
zaopieczniając \$44.50

2-ga KLASA \$150.00. Tam i napowrót \$244.00
zaopieczniając \$57.00

Pełne wygodne kajuty dla pasażerów 3-jej klasy, jak dla inel, 1-ka, 2-ka, 3-ka, 4-ka, 5-ka, 6-ka, 7-ka, 8-ka, 9-ka, 10-ka, 11-ka, 12-ka, 13-ka, 14-ka, 15-ka, 16-ka, 17-ka, 18-ka, 19-ka, 20-ka, 21-ka, 22-ka, 23-ka, 24-ka, 25-ka, 26-ka, 27-ka, 28-ka, 29-ka, 30-ka, 31-ka, 32-ka, 33-ka, 34-ka, 35-ka, 36-ka, 37-ka, 38-ka, 39-ka, 40-ka, 41-ka, 42-ka, 43-ka, 44-ka, 45-ka, 46-ka, 47-ka, 48-ka, 49-ka, 50-ka, 51-ka, 52-ka, 53-ka, 54-ka, 55-ka, 56-ka, 57-ka, 58-ka, 59-ka, 60-ka, 61-ka, 62-ka, 63-ka, 64-ka, 65-ka, 66-ka, 67-ka, 68-ka, 69-ka, 70-ka, 71-ka, 72-ka, 73-ka, 74-ka, 75-ka, 76-ka, 77-ka, 78-ka, 79-ka, 80-ka, 81-ka, 82-ka, 83-ka, 84-ka, 85-ka, 86-ka, 87-ka, 88-ka, 89-ka, 90-ka, 91-ka, 92-ka, 93-ka, 94-ka, 95-ka, 96-ka, 97-ka, 98-ka, 99-ka, 100-ka, 101-ka, 102-ka, 103-ka, 104-ka, 105-ka, 106-ka, 107-ka, 108-ka, 109-ka, 110-ka, 111-ka, 112-ka, 113-ka, 114-ka, 115-ka, 116-ka, 117-ka, 118-ka, 119-ka, 120-ka, 121-ka, 122-ka, 123-ka, 124-ka, 125-ka, 126-ka, 127-ka, 128-ka, 129-ka, 130-ka, 131-ka, 132-ka, 133-ka, 134-ka, 135-ka, 136-ka, 137-ka, 138-ka, 139-ka, 140-ka, 141-ka, 142-ka, 143-ka, 144-ka, 145-ka, 146-ka, 147-ka, 148-ka, 149-ka, 150-ka, 151-ka, 152-ka, 153-ka, 154-ka, 155-ka, 156-ka, 157-ka, 158-ka, 159-ka, 160-ka, 161-ka, 162-ka, 163-ka, 164-ka, 165-ka, 166-ka, 167-ka, 168-ka, 169-ka, 170-ka, 171-ka, 172-ka, 173-ka, 174-ka, 175-ka, 176-ka, 177-ka, 178-ka, 179-ka, 180-ka, 181-ka, 182-ka, 183-ka, 184-ka, 185-ka, 186-ka, 187-ka, 188-ka, 189-ka, 190-ka, 191-ka, 192-ka, 193-ka, 194-ka, 195-ka, 196-ka, 197-ka, 198-ka, 199-ka, 200-ka, 201-ka, 202-ka, 203-ka, 204-ka, 205-ka, 206-ka, 207-ka, 208-ka, 209-ka, 210-ka, 211-ka, 212-ka, 213-ka, 214-ka, 215-ka, 216-ka, 217-ka, 218-ka, 219-ka, 220-ka, 221-ka, 222-ka, 223-ka, 224-ka, 225-ka, 226-ka, 227-ka, 228-ka, 229-ka, 230-ka, 231-ka, 232-ka, 233-ka, 234-ka, 235-ka, 236-ka, 237-ka, 238-ka, 239-ka, 240-ka, 241-ka, 242-ka, 243-ka, 244-ka, 245-ka, 246-ka, 247-ka, 248-ka, 249-ka, 250-ka, 251-ka, 252-ka, 253-ka, 254-ka, 255-ka, 256-ka, 257-ka, 258-ka, 259-ka, 260-ka, 261-ka, 262-ka, 263-ka, 264-ka, 265-ka, 266-ka, 267-ka, 268-ka, 269-ka, 270-ka, 271-ka, 272-ka, 273-ka, 274-ka, 275-ka, 276-ka, 277-ka, 278-ka, 279-ka, 280-ka, 281-ka, 282-ka, 283-ka, 284-ka, 285-ka, 286-ka, 287-ka, 288-ka, 289-ka, 290-ka, 291-ka, 292-ka, 293-ka, 294-ka, 295-ka, 296-ka, 297-ka, 298-ka, 299-ka, 300-ka, 301-ka, 302-ka, 303-ka, 304-ka, 305-ka, 306-ka, 307-ka, 308-ka, 309-ka, 310-ka, 311-ka, 312-ka, 313-ka, 314-ka, 315-ka, 316-ka, 317-ka, 318-ka, 319-ka, 320-ka, 321-ka, 322-ka, 323-ka, 324-ka, 325-ka, 326-ka, 327-ka, 328-ka, 329-ka, 330-ka, 331-ka, 332-ka, 333-ka, 334-ka, 335-ka, 336-ka, 337-ka, 338-ka, 339-ka, 340-ka, 341-ka, 342-ka,

Adam
Krechowiecki

OTRON

Powieść
Historyczna

(Ciąg dalszy)

W pierwszych latach życia, waga i mizerna, teraz twardziła jej, okolona złotymi włosami, tryskająca zdrowiem. Po zachorzeniu Halszki, dziecko czas długi wytrwało się i tęskniło do matki, lecz niebawem, pod troskliwą opieką Zbikowskiej uspokajać się poczęło, zwłaszcza od czasu, gdy chorąży Jesman, dbały, aby Zochnie pod jego dachem na niczem nie zbywało i aby miała towarzysza zabaw, wziął na wychowanie i pod opiekę zaledwie rok od niej starszego, stryjczanego jej bratka, Janka Szofkowskiego, którego rodzice w ranem dzieciństwie odumarli. Dzieci odrzuć przysłały do siebie, a odtąd dworek p. Jesmana rozbrzmiewał ciągle weselnością i śmiechem.

— Niech Zochnie — myślał pan chorąży — pozostać na całe życie wspomnieniami wesołego dzieciństwa...

Z pewnym tedy przestrachem dowiedziała się Zochna, że ma iść do klasztoru, odwiedzić chorą matkę. Pamiętała ona ją dobrze, ale już przeszło od roku nie widziała jej wcale i rysy matczyne poczęły się zacierać w dziecinne pamięci. Mówiono jej, że matka chora, że zmieniona bardzo, wymierzniła. A to ją mimowolnie przerażało.

— Ja się boję, Janku, ja się boję — przynęcała się bratczkowi. — Żebyś ty przynajmniej ze mną szedł...

Ala na to pan chorąży zgodzić się nie chciał i, ujęwszy Zochnę za rękę, powiódł ją na Zarzecze. Zochna szła w milczeniu, o swoim lęku nie mówiła nie dziadkowi, ale gdy weszli na ponury i ciemny korytarz klasztoru, ze drżeniem przystuliła się do jego ręki.

Przeorysza otworzyła drzwi od celi. Zochna, mimowolnie ociągając się nieco, stanęła na progu. I w blaskach słonecznych, padających z okiem, ujrzała postać matki. Halszka powstała z miejsca, otworzyła ramiona, lecz wnet opadła bezsilnie, blada bardzo, z zawartymi powiekami.

Rzuceno się ku niej, aby ją ucałować. Zochna zaś, nie puszczając ręki chorągo, przytulona ku niemu, patrzyła szeroko otwartymi oczyma i szeptała z nielajnym już przestrachem:

— Dziadziu!... o, dziaduniu!...

Ala Halszka wnet otworzyła oczy. Wyciągnęła znow ramiona i na jej białych ustach ukazał się uśmiech, smutny, łzawy...

— Zochno, dziecko moje — wyszepiała.

A Zochna dopiero w tym uśmiechu poznała matkę. I wyrwyjąc się chorąmu, pobięła w otwarte objęcia.

Przez długi moment nie słychać nie było, tylko jęczące westchnienia, wyrwyjące z piersi Halszki stłumione okrzyki dziecka:

— Och, matuchno!

Aż wreszcie rozłączyć je musiano i sto sując się do poleceń lekarza, uprowadzono Zochnę do domu. Halszka tak była wzruszeniem wyczerpana, że nie miała nawet siły opierać się temu.

Ala od tego dnia polepszenie stało się coraz widoczniejszym. Przychodziły wprawdzie jeszcze chwile ciężkiego smutku, jakby zadumy, lecz Halszka mogła już ją odgnać siłą woli. Najczęściej wówczas przywoływała Zochnę, która przychodziła albo z chorążym, albo z panią Zbikowską, czasem zaś przyprowadzała z sobą i Janka...

Ze zdrowiem powracała też Halszka dawna spokojna dzielność i stanowczość w spełnieniu tego, co za swoją uważała powinność.

Raz tedy, gdy dzieci bawiły się wesoło w ogrodzie, Halszka przypatrywała im się długo, a potem, rzekła do matki przeoryszy:

— Muszę się widzieć z małżonkiem moim...

Przeorysza nie zbyt temu była rada. Pomna gwałtownego wybuchu Kazimierza, gdy po raz pierwszy ujrzała Halszkę chorą, lekka się i teraz zbyt silnego wzruszenia, pragnęła odwrócić te chwile.

— Jeszcze jesteś niemocna — mówiła — czekajmy aż siły zupełnie powrócą.

Ala Halszka czekać już nie chciała i codziennie z coraz większą nalarczywością domagała się tego.

— To mój obowiązek święty — powtórzała. — Bóg mi zdrowie powrócił nie na to, izbytu mi siedziała beczynnie. Zochna

potrzebuje coraz bardziej macierzyńskiej opieki, a on, Kazimierz... Bóg wie, jakie myśli dręczące opłacać go mogą w samotności celi klasztornej... Resztę życia znarmowanego wimam mu oddać...

I dorzucała w myśli:

— Na odpokutowanie...

Rzeczywiście uważała to za najśrodszą pokutę. Mimowolnym strachem przebiegała ją sama myśl spotkania i tej rozmowy. Lepiej niż kto inny znała ona gwałtowność Kazimierza, której wybuch nie i nikt powstrzymać nie był w stanie. Lekła się spotkać z jego wykrzywionym, namiętnym spojrzeniem, ujrzyć te pośladki piękne a groźne, tę twarz ponurą, surową, drgającą wewnętrznym wzruszeniem.

Ala postanowienie jej było nie cofnione i raz zrana przyszedł do celi Kazimierz O. Gedeon, zwiastując mu, iż Halszka pragnie z nim się widzieć.

Po długim, daremnym oczekiwaniu, po tylu zwłokach, był to moment dla Kazimierza prawdziwie straszny.

Na te słowa O. Gedeona zbladł jak chusta, porwał się z miejsca i szeroko wytrzeszczonymi oczyma, niemal z przerażeniem na niego patrzył.

— Ona sama chce... — powtarzał — ona żąda?

To mu się w głowie pomieścić nie mogło. W najgłępszym razie spodziewał się, że na jego ciele ponawiane prośby, Halszka zgodzi się wreszcie widzieć się z nim, ale żeby sama żądać miała?

I w tymże momencie przeniknęła go okropna myśl, że może ona chora, umierająca...

Pochwycił księdza za rękę:

— Nie dręczcie mnie! — zawołał — co z nią?

Ojciec Gedeon uspokajając go począł:

— Chodź, a rychło... sam się przekonasz, że jest dobrze...

Szli w milczeniu. — Jak ją zastanę? Zali bardzo zmienioną? co ją jej powiem?... Te myśli, ciszące się nawaltem, dręczyły Kazimierza. Tak długo pragnął te go widzenia się, a teraz nie wiedział, co powiedzieć ukochanej!

Gdy zaś zbliżali się do klasztoru, O. Gedeon począł wzywać Kazimierza, iżby całą siłą woli zapanował nad sobą i powstrzymał się od wszelkich objawów czy to radości, czy żalu, czy wzruszenia.

— A jakby to być mogło? — myślał Kazimierz. — Iście nieludzkie żądanie...

— Ale przyszedł niepokój.

— Był już przedziej... byle przedziej!

Gdy wszedł na korytarz, serce uderzyło go gwałtownie, a potem nagle jakby się wstrzymało; krew wspaniona fala mógła mu zalewała. Nie widząc nikogo, nie pozdrowiwszy przeoryszy, która wysłała na przeciw, rzucił się naprzód ku drzwiom celi.

Ala przeorysza zabiegła mu drogę.

— Odpowiedzialna jestem za jej zdrowie i życie — rzekła spokojnie. — Czekajcie panie, przygotować ją muszę... Ona wprawdzie, wie, że dziś przybył macie, ale zawsze należy ją uprzedzić, że nadszedł moment...

Na te spokojne słowa zakonniczy, gwałtowny bunt podniósł się w krnąbrnej zaw sze duszy Łyszczyńskiego.

Kto śmiał zapierać mu drogę do niej, do Halszki? Kto śmiał stawiać między nią a nim, dawać jej ochronę przeciw niemu, mówić o odpowiedzialności, skoro on sam, jej mąż, był tylko odpowiedzialny? To obca niewiasta rozporządzała nią i nim, jakby własnością swoją!

Byłby ją odepchnął i wszedł, ale przeorysza szybko drzwi szczelnie na rygiel za sobą zamknęła, z drugiej zaś strony podbiegł O. Gedeon i ujął go pod ramię, mówiąc:

— Na miłość Bożą, co czynisz? Rezygnuj z siebie, bądźiesz spokojny, a widzę, że tobie zawsze dawny szatan harce wyprowadza!

— Sto szatanów, nie jeden! — krzyknął Łyszczyński. — Niech mnie do niej puszczą zaraz, natychmiast, bo inaczej...

Nie dokończył. Zgrzytnęły rygiel, drzwi się otworzyły i w progu ukazała się zakonnica.

— Halszka was wzywa... — rzekła.

— A wtedy Kazimierz wpadł gwałtownie do celi.

Naprzeciw niego, u okna, siedziała w dużym, poręczym krześle Halszka.

Wpadł nagle i cofnął się.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Cierpliwości i wytrwałości można dojść nawet do tego, że pierzgnąć na rękę swoją panią jak mroźną herbatę. Czyż ma jednak smakować, to zupełnie inna sprawa.

WIADOMOŚCI Z POLSKI

CZTERY TYSIĄCE FABRYK POSIADA WARSZAWA

WARSZAWA. — Opinii miasta najbardziej uprzedmiotowionego w Polsce Łódź, zwana polskim Manchesterem, pomijając inne ośrodki przemysłowe, jak zagłębie węgłowe lub naftowe.

A jednak Warszawa niktyle nie ustępuje, lecz przeciwnie, przewyższa wszystkie inne centra przemysłowe, co do liczby fabryk i fabryczek, których posiada zarejestrowanych w urzędzie przemysłowym 4 tysiące, w czem około 2 i pół tysiąca większych zakładów przemysłowych.

Z tej liczby największą przypadła na przemysł spożywczy, bo około 1500. Należą tu piekarnie w ilości 540, fabryki wódek, win, miódów i likierów, tak zwane rozlewnie spirytusu, fabryki cygar i papierosów, fabryki cukrów i czekolady, masarnie, zakłady ciastkarskie.

Drugie miejsce zajmują fabryki i fabryczki metalowe w liczbie przeszło 700. Podzielić je można na dwa działy: fabryki żelazne i fabryki poszczególnych maszyn wykonanych oraz elektrotechniczne. Tu należą: Polciak, Lipkop, Rau i Loewenstein. Parowóz, centralne warsztaty artystyczne, Rudzki, Perkin, centralne warsztaty automobilowe itd., przyczem wiele z zakładów rzadkich nie jest zarejestrowane, po prostu, że przepięta tego wymaga, jak naprzykład warsztaty włoskowe, kolejarze i inne.

Zakładów poligraficznych, jak drukarni, litografii, kliszarni, itd. jest około 300.

Jeżeli porównamy te liczby z danymi, jakie wykazuje statystyka urzędu przemysłowego przy magistracie m. St. Warszawy na dzień 1-go stycznia 1923 roku, to się okazuje, że w ciągu lat dwóch sytuacja poprawiła się znacznie i przemysł mógł narzekać i pomimo istotnie trudnych koniunkt, znacznie się rozwinął. Statystyka ta bowiem wykazuje (1-go stycznia, 1923 r.):

Fabryk metalowych 579, przemyśle spożywczych 307, włókienniczych 224, przemysłu drzewnego 165, poligraficznych 142, chemicznych 112 itd.

Wielki przemysł oddawać już przenosił się do śródmieścia na

krainie i w centrum pozostały tylko nieliczne fabryki. Za to średni przemysł „środków” i wódczan zalewa środek miasta, bo fabryk cukrów i czekolady oraz wódek i likierów tutaj pełno, nie wyłączając Nowego Świata, ul. Chmielnej, Marszałkowskiej, Elektrycznej, Grzybowskiej, Nowolipia, Nalewki itd.

KSZTAŁCENIE PRACOWNIKÓW SPOŁECZNO-OSWIATOWYCH

WARSZAWA. — Kwestia organizacji życia kulturalnego nie wyłączała się z życia społecznego, stając się coraz bardziej aktualną. Niekiedy ze względu na opóźnienie, wyniki zresztą nie w naszej winie, lecz dzieki niemożności niemożności przedwzrostu, ale i przez konieczność zbliznienia mas pracujących do poziomu, umożliwiającego współzycie ich z innymi warstwami społeczeństwa.

Demokracja, wprowadzając równość wobec prawa, nie osiągnęła nigdy swego celu zasadniczego, jeżeli obok politycznego zwrotu, nie zdoła doprowadzić do względnego przynajmniej równości umysłowego, a właściwie uduchowania zdobywców cywilizacji i jaknajszerszym warstwom.

Polscy sami inteligencja tkwią w sferze naszej warstwy posiadających, gdyż łączy ją z nie mi wspólnota kultury, poziomu umysłowego i szereg innych kategorii, do objawów i języka literackiego wzięcie.

Jednocześnie ekonomiczne warunki inteligencji, jeżeli mowa o jej pracującej części, kazabyły w ścieraniu się interesów międzyklasowych dążyć wspólnie z pozostałymi warstwami świata pracy.

Niewielka tylko część inteligencji usiłowała i usiłuje zbliżyć się do reszty pracujących i znajduje ujście dla swej energii społecznej w ruchu politycznym, zawodowym i społecznym.

Tęcha tych ludzi czasem instynktownie wspierają idealizm, czasem karierą i chęć przyciąga roli kierowniczą, czasem wewnętrzna potrzeba dawać im siebie pewnych wartości,

posiadających tendencję ekspansyjną.

W liczbie tych ostatnich znajdujemy typ oświatowca. Łudzie et wykonywują bodaj czy nie najważniejszą część pracy. Oni i tylko oni są zdolni do zaspokajania tej nienaturalnej przepaści, jaką życie wykopało między pracą umysłową a fizyczną.

Zadanie to wymaga jednak, obok dobrej woli i oddania się sprawie, dokładnej znajomości psychologii środowiska i systematycznych wypróbowań metod pracy. W krajach, w których oświata społeczna w szerokim demokratycznym znaczeniu nie napatykała na przeszłość tamującą i inicjatywę twórczą, wyrobiono sobie całe szeregi odpowiednich wyspecjalizowanych działaczy.

Pierwszeństwem na tem polu dzieła Szwecji, Danii i Belgii. U nas widoczne są wysiłki i chęci, ale brak systematycznego kształcenia pracowników społeczno-oświatowych, co przeważnie, każdy na własną rękę prowadzi poszukiwania dróg, przyczem niezależnie od swych chęci czasem więcej szkodzi, niż przyczynia się korzyści.

Z tem większym uznaniem należy powitać inicjatywę kilku, rognających społeczno - oświatowych, które koczując z narzekaniami, przystąpiły do konkretnego zarządzenia zhu.

W Warszawie przy Wydziale Pedagogicznym Wolnej Wszechnicy Polskiej powstało Studium Pracy Społeczno - Oświatowej, mające za zadanie przygotowanie fachowych pracowników na ułogom leżącej nliwie.

Studjum, obejmujące dwa lata, rok teorii i ćwiczeń i rok praktyki, zapobieganie dyktanizymowi, powołanie niemal w tej dziedzinie pracującemu. — Przyjmowani nań będą ludzie z praktyką społeczną o wykształ-

CHOROBY SKÓRNE

są w każdym razie nieprzyjemna. Uległ wam przypisze

SEVERA'S

ESKO

Maść antyseptyczna.

Łagodni rozdrażnienie

i zmniejsza

świeżenie skóry.

50 centów.

Próbujcie najpierw w aptece.

W. I. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

cenę conajmniej średnim, którzy tam zdobywać sobie będą technikę pracy społeczno-oświatowej.

Nie należy wątpić, że zrzeszenia społeczne, jak związki robotnicze, spółdzielnie, zw. zawodowe, samorządy i inne pospieszą z zapełnieniem miejsc swemi studentami, którzy wielokrotnie swą pracą zręczą kosztu swego kształcenia. Ze zrozumienia potrzeby istnieje w tych sferach, najlepszym jest dowodem, że centralne właśnie samorządów, rognających robotniczych, spółdzielczę, są inicjatorami tego doniosłego przedsięwzięcia.

Ze swej strony pewną ilość stypendyj przysyłają i władze państwowe.

Pamiętajcie o Komitecie Im. Józefa Piłsudskiego

Brooklyn i okolica

Podajemy do wiadomości szanownej Polonii, że Towarzystwo Oświatowe Im. Marii Konopnickiej w Greenpoint, Brooklyn, N. Y., urządza wycieczkę na świeże powietrze do Rocky Hill, L. I. w niedzielę, dnia 12-go lipca 1925 roku.

Wyjazd odbędzie się z Domu Narodowego, o godzinie 9-11 rano. Wrazie nieopiecznych wycieczka odbędzie się w następną niedzielę.

Bilety po 50 centów od osoby są do nabycia u gospodarza Domu Narodowego przy Driggs ave., w Brooklynie.

O liczny współudział uprasza Komitet.

Wielki Piknik Złączonych Oddziałów Zw. Socjalistów Polskich

Złączone Oddziały Zw. Socjalistów z Brooklyn, New York i Jersey City, urządza

WIELKI PIKNIK

(Fourth of July)

Początek o godz. 1-1/2 po poł. w Czeskim Narodowym Parku 219 Woolsey Ave. Astoria, L. I.

Dojazd DO PARKU: z Jersey City z mostu Brooklyniego na Park Row Elevator do A-

storii, wysiadając na Hoyt Ave., a New York i Bronx wzięcie 2-iej Avenue Elevator zmienić na 57-iej ulicy do Astorii wysiadając na Hoyt Avenue lub subwayem do Grand Central i zmienić na pociąg do Astorii. Z Brooklyn subwajem lub elevatorom, którzy dojeżdżają do Queensboro Plaza, również tramwajami, zmienić na pociąg do Astorii i wysiadając na Hoyt Avenue lub dojechać karą przez Steinway Ave. do Woolsey Ave., od stacji Hoyt Ave. dwie minuty drogi do Parku, który wtedy będzie Komitet.

Utonął podczas zabawy

Dziewięcioletni Stefan Pietrak, zamieszkały z rodzicami przy Melton Ave. w New Hyde Park, L. I. bawiąc się w sąsiedztwie podłóżnął się i spadł z napisu 20 stop wysokości do kałuży 3 stopy głębokiej powstałej tam po ostatnich deszczach, tak nieszczęśliwie, że głowa ugrzęzła w błocie i nie mogąc się wydostać, utonął.

Z powodu mego wyjazdu do Yonkers, N. Y., w niedzielę, w kościele św. Krzyszta nabożeństwa nie będzie.

Ks. W. Trzpierszyński.

KALENDARZYK ZABAW

8 sierpnia Piknik Zw. Soc. Pol. On 825, w Liberty Park (off E. 1-iej Vandevoort Ave.)

POLSKI LEKARZ

Telefon: Greenpoint 8718.

DR. LOUIS S. GRZYCZ
102 Kent Street, Brooklyn, N. Y.
Nowy, Manhattan St. 114 North 9th St.
GODZINY URZĘDOWE:
Od 10 do 12 po poł. i od 8 do 10 rano
w domu mieszkanie od 1 do 5 w poniedziałek i w sobotę

Dr. Grzyca przyjmie i przeprowadzi i

Telefon: Greenpoint 8608, 8718

Dr. Franciszek W. Właski

Dwa Biura w Brooklynie:
543 Leonard St. 114 North 9th St.
blisko Nassau St. blisko Berry St.
Od 10 do 12 po poł. i od 8 do 10 rano
Od 1 do 5 w poniedziałek i w sobotę

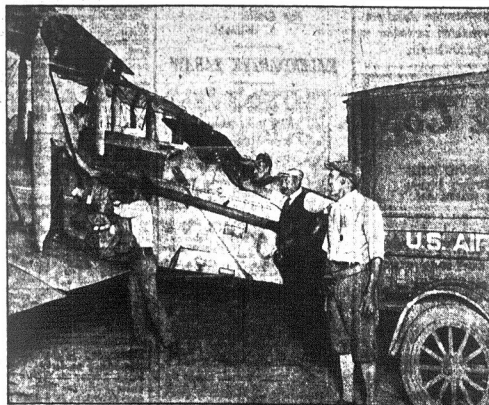
Telefon: Greenpoint 8608, 8718

Telefon: Stuyvesant 3232

HENRYK SOKAL, M. D.

383 South Third Street
blisko Union Avenue
Brooklyn, N. Y.

GODZINY URZĘDOWE:
od 10 do 12 po południu i
od 1 do 5 w sobotę

Pomiędzy Nowym Yorkiem a Chicago zaprowadzono nową linię aeroplanową, która przewozi się pocztę. Ladownicą pocztę na pierwszy aeroplan, który odbyło się na polach wlotu Hadley, w New Brunswick, N. J., jest przedstawiciel na powyższym rysunku

